

Kara Güneş'in Işığında

Güneş tutulmaları... Onları izleme fırsatını yakalayan insanların geçmişlerine kazınan çarpıcı ve gizemli anlar..."Tutulma avcıları", bu kozmik gösterinin tüm insanlarca paylaşılabilmesi için yaşamlarını, Güneş tutulmalarını kovalayarak sürdürüyorlar. Tıpkı, ateşi kovalayan kelebekler gibi...

Güneş Tacı ve Parlamalar

Güneş'in, Ay tarafından bütünüyle maskelenmesinin sonucu olarak, parlamalar sadece dış çevrede görülüyor. Kara Güneş'i saran Taç, -diğer bir deyişle, yıldız atmosferinin üst tabakası- Güneş'in manyetik alanında görülen farklılaşmaların da etkisiyle iyiden iyiye beliriyor. Bu parlamalar ve manyetik alandaki değişimler, hiçbir tutulmanın diğerine benzememesini sağlıyor. Birini görmüş olmak, asla hepsini görmüş olmak anlamına gelmiyor...
Hindistan 1995

Tutulma Dizisi

- Tutulmanın tüm aşamalarının tek bir karede toplanmasıyla elde edilen bu zincirde
- hiçbir hile yok. Sadece, insan gözüyle algılanabilecek bütün görüntülerin biraraya getirilmeleri söz konusu. Yönelim, eşzamanlılık ve işlem bakımından hataya asla yer yok. Sonuç ise, "mükemmel" olarak tanımlanabilecek türden...

Hindistan 1995

Sabır ve Keskinlik

Bu iki nitelik, tutulma dizisini yakalamayı arzulayan her avcı için öncelikli erdemler. Filtreyi değiştirmek, görüntülenecek kareyi belirlemek ve deklanşöre basmak. Üstelik bütün bunları, düzeneği hiç oynatmadan başarmak...

Borneo 1988

Bir tutulma, onu farklı yerlerden gözleyen her insan için gerek görsel açıdan, gerekse zaman bakımından farklı sonuçlar verebiliyor. Elde edilen sonuç, biraz da ne elde edilmek istendiğine bağlı...

Bir Dakikadan Kısa Süren Bir Gözlem

Tutulmadan birkaç saniye önce, Güneş, baştan başa "Uçan gölgeler" ile bezeniyor. Bunun nedeni, Güneş ve Ay disklerinin arasında kalan o son aydınlık bölge...

Uruguay 1992

Yarım Kalan Buluşma

Yarı tutulma, Ay'ın Güneş'i tam olarak örtemediği durumlarda gözleniyor. Bu tür tutulmalar, kendi aralarında belirgin farklılıklar gösteriyorlar. Üç örnekler ise, Güneş'in %99,9'unun maskelenmesi ya da Ay ve Güneş'in birbirlerine sadece "dokunmaları"...
Finlandiya 1990

Ve Biraz da Şans...

Gözleme en uygun alanı bulmak için, tutulmanın görüleceği tüm bölgelerin hava durumu istatistikleri dikkatlice taranıyor. Bu inceleme, başarı yüzdesini artıran en önemli etken. Ancak %100'lük bir başarı, olabirir çok ötesinde. Çünkü doğa her zaman sürprizlerle dolu...
Finlandiya 1990

Altın Çember

Halkalı tutulmanın tümüyle gerçekleştiği anda Güneş, uzayda ışıdayarak süzülen altın bir çembere dönüşüyor...
Fas 1984.

Uzaklık Sorunu

Güneş ve Ay'ın çaplarının, Yerküre'ye olan uzaklıkları oranlanınca, ilginç bir sonuç çıkıyor ortaya. Bu iki gök cismine Yerküre'den bakıldığında, hemen hemen aynı büyüklükte bir alanı kapladıkları görülüyor. Fakat Ay, Güneş'e biraz yaklaşıncaya onu tam olarak maskeleyemiyor ve Göksele Opera'da adına Halkalı Tutulma denilen bambaşka bir arya yankılanıyor...
Fas 1984

Korunma Zorunluluğu

Tutulmayı izlerken, özel filtrelerle korunmak göz sağlığı açısından zorunlu. Basit bir güneş gözlüğü kesinlikle yeterli değil. 1970'lerde Meksika'da, 200'den fazla insanın, yeterince korunmadıkları için yüksek ışıktan kaynaklanan geçici körlüğe yakalanmaları bunun basit ama acı bir göstergesi...
Şili 1994

Ay Danteli

Ay diskinin dış kenarı, dağlarla ve kraterlerle şekillendiği için tam bir düzgünlüğe sahip değil. Tutulma sırasında, Ay ve Güneş üst üste geldiklerinde bu ayrıntı daha fazla belirginleşiyor ve ışık çemberini oluşturan bölgede eksiklikler göze çarıyor. Fakat yine de, bu bir Güneş tutulması...
Fas 1984

Doğa üstü Bir Alacakaranlık Gibi...

Özdeş koşullar (diyafram, hız, hassaslık vb.) altında alınmış üç farklı fotoğraf: İki tutulmadan önce, ikincisi tutulma başlarken, sonuncusu ise tam olarak tutulma sırasında. Onu görebilen tüm canlıları çılgına çeviren bu ışık yitimi çok açık bir dille anlatılmış...

Meksika 1991

Delany, Y., "Quand Brille le Soleil Noir"
Science & Vie, Ekim, 1996,
Çeviri: Rifat Bozkurt